

3. Гнучкість – легкість переходу від однієї ідеї до іншої.
4. Сприйнятливість – чутливість до деталей, нюансів, парадоксів.
5. Метафоричність – здатність переносити властивості одного предмета на інший, на основі ознаки, спільної для обох предметів.
6. Мобільність – здатність до сприйняття інформації, навчання, перепідготовки, адаптацію до нових умов.
7. Бажання використовувати свої якості найкращим чином.
8. Ініціатива

На основі дослідження, яке було проведене Павелківим Р.В. можна зробити висновок, що серед груп опитуваних з низьким та середнім рівнем IQ показники креативності були відповідно низькими на середніми. Це свідчить про те, що креативність напряму залежить від розумових здібностей людини. Можна зробити висновок, що для успішної і дієвої роботи підприємства, необхідний кваліфікаційних персонал з високим рівнем IQ і відповідно до нього високим рівнем креативності, адже в умовах ринкової економіка, ринкова новизна, тобто креативність відіграють чи не найважливішу роль. Креативність працівників можна визначати за допомогою різноманітних тестів у балах по позиціям : швидкість, оригінальність, гнучкість, сприйнятливість, метафоричність, мобільність, Бажання використовувати свої якості найкращим чином та ініціатива.

Список літератури

1. Станислав Р.О. Психодіагностика креативности / Р.О. Станислав. – Киев. 2011 – 116 с.
2. Ніколенко К.В. Соціокультурне перетворення сучасного суспільства в контексті креативності / К.В. Ніколенко // Збірник наукових праць Гілея: Науковий вісник, 2011.–56 с.
3. Ануфриева Н.М., Зелінська Т.Н., Зелінський Н.Е. Соціальна психологія. Курс лекцій. - перераб. и доп. - К.: МАУП, 2000. – 114 с.

ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Одинцова К.І, аспірантка
Науковий керівник: д.е.н., професор Вагонова О.Г.

Актуальність досліджень в області інноваційної діяльності визначається тим, що в даний час інновації визнаються ключовим чинником економічного зростання, особливо коли українська економіка прагне до гідного й органічного входження у світове співтовариство.

Створення нових знань і технологій та їх використання на користь соціально-економічного розвитку держави визначають роль і місце країни в світовій спільноті та рівень забезпечення національної безпеки. У розвинених країнах 80 - 95% приросту валового внутрішнього продукту припадає на частку

нових знань, втілених в техніці і технологіях, тобто в цих країнах розвивається інноваційна економіка. Основними ознаками інноваційної економіки є: наявність сучасних інформаційних технологій і комп'ютеризованих систем; наявність розвиненої інфраструктури, що забезпечує створення національних інформаційних ресурсів; прискорена автоматизація і комп'ютеризація всіх сфер і галузей виробництва й управління; створення і оперативне впровадження в практику інновацій різного функціонального призначення; наявність гнучкої системи випереджаючої підготовки і перепідготовки кваліфікованих фахівців.

Пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні спрямовані на забезпечення економічної безпеки держави, створення високотехнологічної конкурентоспроможної екологічно чистої продукції, надання високоякісних послуг та збільшення експортного потенціалу держави з ефективним використанням вітчизняних та світових науково-технічних досягнень. Правовою основою формування та реалізації пріоритетних напрямів інноваційної діяльності є Конституція України, Закони України «Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про інноваційну діяльність», «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки» та інші нормативно-правові акти, що регулюють відносини у цій сфері.

Пріоритетні напрями інноваційної діяльності поділяються на стратегічні (до 10 років) та середньострокові (до 5 років) пріоритетні напрями:

Стратегічними пріоритетними напрямами на 2011 - 2021 роки є:

1) впровадження енергоефективних, ресурсозберігаючих технологій, освоєння нових технологій транспортування енергії та альтернативних джерел енергії;

2) освоєння нових технологій високотехнологічного розвитку транспортної системи, ракетно-космічної галузі та ін.;

3) створення індустрії наноматеріалів та нанотехнологій;

4) розвиток агропромислового комплексу на основі технологічного оновлення;

5) впровадження нових технологій та обладнання для якісного медичного обслуговування, лікування, фармацевтики.

Середньострокові пріоритетні напрями можуть бути загальнодержавного, галузевого та регіонального рівнів.

Для розвитку інноваційної економіки в країні необхідно створити належні умови та механізми стимулювання інноваційної діяльності:

1) по-перше, необхідно забезпечити розвиток національної інноваційної системи як безальтернативного шляху реалізації системної та послідовної державної політики, спрямованої на активізацію інноваційних процесів;

2) по-друге необхідне чітке розмежування сфер повноважень державних і регіональних органів управління і інноваційною діяльністю та формування регіональної інноваційної системи (РІС), що матиме прояв в положеннях державної і регіональної інноваційної політики.

В Україні одним із основних факторів економічного зростання конкурентоспроможності галузей економіки регіону є прискорений розвиток науки та ефективне використання науково-технічного потенціалу. На сучасному етапі в нашій державі спостерігається досить нерівномірний розвиток інноваційної діяльності за регіонами.

Для чіткої узгодженості і координації зусиль із реалізації стратегічних та тактичних завдань щодо створення регіональних інноваційних систем повинна бути сформована низка заходів, щодо:

- 1) розвитку інноваційної інфраструктури (інноваційних центрів, технологічних парків, наукових парків, технополісів, тощо);
- 2) першочергового розгляду заявок на винаходи, що відповідають середньостроковим пріоритетним напрямам загальнодержавного рівня;
- 3) прямого бюджетного фінансування та співфінансування;
- 4) часткової компенсації вартості виробництва продукції;
- 5) кредитів за рахунок коштів Державного бюджету, кредитів (позик) і грантів міжнародних фінансових організацій, залучених державою або під державні гарантії;
- 6) податкових, митних та валютних преференцій, тощо.

При формуванні РІС необхідне створення органу управління інноваціями в регіоні, який контролює всі питання інноваційної діяльності. Цей орган може бути представлений структурою, що приймає основні рішення з регіонального розвитку та забезпечує інноваційний розвиток регіону. До складу цієї ради входять: Рада технопарків; міжвузівська Рада; суспільна Рада при голові обласної Ради; Регіональний інвестиційний центр, тощо.

Підвищення продуктивності праці та конкурентоспроможності вітчизняних товаровиробників можливо при створенні умов розвитку в Україні інноваційної економіки, яка дозволить підвищити рівень економічної активності, виробництва інноваційної продукції, застосування передових технологій, методів організації та управління господарської діяльності.

Список літератури

1. Синиця Т.В., Осьмірко І.В., Топчій Г.С. Особливості розвитку інноваційної економіки України: фінансово-економічний // Проблеми економіки, №4, 2011, с.54.

2. Федулова Л. Організаційні механізми формування результативної регіональної інноваційної системи // Стратегічні пріоритети. -2009.-№4(13).- С.157-165.

3. Закон України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» від 16.10.2012 N 5460-17 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3715-17>.